

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 6. Hortorum custodia serpens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52346)

Pfal. 27.
45.

vocantur opera manuum nostrarum, quia proprie nostra sunt; vti & Idola, quæ non sunt idola, nisi prout à nobis fiunt. Itaq; propter opera manuum nostrarum, & ob dolos, quos alijs machinamur, in eadem incidimus, quæ alijs machinamur. Ex qua ipsa poena cognoscetur Dominus iudicia faciens, & iustitia Dei, per ea ipsa homines, quæ faciunt, punientis.

§. VI.

Hortorum custodia serpens.

Eccles.
10. 8.

Quarta similitudo est: *Qui dissipat sepe, mordebit eum coluber.* Damnum commune hoc est, quod homines solent hominibus inferre. 1. Vt limitem loco moueant, & terminos hortorum, pratorum, agrorum confundant, quæ omnia solent sepibus discriminari. 2. Vt equis & curribus viam aperiant, nouamque fundi domino inducant transfundi seruitutem. 3. Vt apris & ceruis pascua monstrent, cum ingenti detrimento subditorum. 4. Vt laceratis sepibus fructus possint asportare hortorum, cuius se culpæ reus in pueritia fuisse, confitetur S. Augustinus. 5. Vt inde sumant bacillos, quibus inuitantur viatores. 6. Vt è materia sepium, habeatur materia ignium. Quod Milites nôrunt, qui focos vbi extruunt, nullas sepes relinquunt.

quunt. His omnibus modis læditur is, qui hortum, pratum, agrumque circumsepfit. At quo modo lædens vicissim læditur? *Mordebit eum coluber*; qui non raro latet in herba, aut inter sepes tegitur, & velut Hesperidum. Hortum fabulosus ille draco, poma custodit. Audi S. Gregorium. *In eodem, inquit, S. Greg. monasterio (Fundenfi) quidam magna vita lib. 2. Monachus erat hortulanus. Fur vero venire Dial, c. 3. consueverat, & per sepem ascendere, & occultè olera auferre. Cumq; ille multa plantaret, quæ minus inueniret, & alia pedibus conculcata, alia direpta conspiceret: totum hortum circuiens, inuenit iter, unde fur venire consueverat. Qui in eodem horto deambulans, reperit etiam serpentem, cui præcipiens dixit: sequere me: atq; ad aditum furis perueniens, imperavit serpenti, dicens: In nomine Iesu Christi præcipio tibi, ut aditum istum custodias, ac furem huc ingredi non permittas. Protinus serpens totum se in itinere in transversum tetendit, & ad cellam monachus redijt. Cumq; meridiano tempore cuncti fratres quiescerent, more solito, fur aduenit, ascendit sepem, & cum in hortum pedem poneret, vidit subito, quia extensus serpens clausisset viam, & tremefactus post semetipsum concidit, eiusq; pes per calceamentum insude sepis inhasit, sicq; us-*

E s

que dum

que dum hortulanus rediret, deorsum capite pependit. Consueta hora venit hortulanus, pendentem in sepe furem reperit, serpenti autem dixit: Gratias ago Deo, implēsti, quod iussi: recede modo: qui statim abscessit. ad furem verò perueniens, ait: quid est frater? tradidit te mihi Deus, quare in labore monachorum furtum facere toties presumpsisti? qui hac dicens, pedem illius à sepe, in qua inhaeserat soluit, eumq; sine lesione deposuit. Cui dixit: sequere me: quem sequentem duxit ad horti aditum, & olera, qua furto appetebat auferre, ei cum magnà dulcedine praeiuit, dicens: Vade, & post hac furtum non facias: sed cum necesse habes, huc ad me ingredi, & quae tu cum peccato laboras tollere, ego tibi deuotus dabo. Furto læsit hortulanum iste, & vt læderet, sepem dissipauit; lædendus vicissim, nisi Deus, ad mentem hortulani aspexisset. Etenim coluber eum momordisset, nisi bonus ille Religiosus, furtum magis, quàm furem odisset.

§. VII.

Serpentes hominum custodes.

Laërt. in vita eius. Nec nouum est, serpentes esse hortorum custodes, cum legantur & hominum fuisse defensores. Heraclides Ponticus Philosophus draconem habuit mansuefactum, eunti &